

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/70/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219010234
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3219010234.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v Topoľčanoch, trvale bytom C. XXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.6.2023 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30.6.2022, sp.zn. 3T/56/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30.6.2022, sp.zn. 3T/56/2019, bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od 1.2.2017 do 18.4.2017 ako podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom A. B. s miestom podnikania D. C. D., E. XXX/X, IČO: 43270727, napriek právoplatnému rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/29/2016 zo dňa 31.1.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.2.2017, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tri roky, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť vo výmere 6 rokov, pričom aj naďalej vykonával podnikateľskú činnosť ako zhotoviteľ na základe zmluvy o dielo pre obchodné spoločnosti HDS Bratislava, s. r. o., Drotárska cesta 54, Bratislava, IČO: 35 842 881 a obchodnú spoločnosť Stapek, s. r. o., so sídlom Tešedíkovo 1100, IČO: 45 398 844, pričom vedel, že mu vykonávanie podnikateľskej činnosti bolo zakázané, podnikateľskú činnosť vykonával až do 18.4.2017, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Okresného úradu Bánovce nad Bebravou, odbor živnostenského podnikania, sp. zn. OU-BN-OZP-2017/001835-3 zo dňa 28.3.2017, ktorým mu bolo zrušené živnostenské oprávnenie, pretože skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu prokurátor v zákonnej lehote podal odvolanie pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomného odôvodnenia odvolania prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné :

„Tak ako v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou rozsudkom sp. zn. 3T/56/2019-232 opätovne poukazujem na nesprávne právne posúdenie skutku s poukazom aj na skutkové okolnosti, ktoré jednoznačne nasvedčujú tomu, že skutok, ktorého sa dopustil obžalovaný je trestným činom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Podľa § 436 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku len čo sa rozsudok, ktorým bol uložený trest zákazu činnosti, stal právoplatným, zašle predseda senátu na zabezpečenie výkonu trestu zákazu činnosti rovnopis výroku rozsudku registrovému súdu, živnostenskému úradu a profesijnej komore, ak bol uložený trest zákazu podnikateľskej činnosti.

Rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1 T/29/2016-471 zo dňa 31.1.2017 nadobudol právoplatnosť dňom 1.2.2017. Len čo sa rozsudok, ktorým bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, stal právoplatným, odsúdený nesmie ďalej vykonávať činnosť, na ktorú sa vzťahuje zákaz činnosti. Pokiaľ odsúdený tento zákaz poruší, naplní skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Podľa § 436 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku súd síce zasiela právoplatný rozsudok, ktorým bol uložený trest zákazu vykonávať podnikateľskú činnosť aj živnostenskému úradu, ktorý následne ex offo zruší podnikateľovi živnostenské oprávnenie, toto administratívne rozhodnutie má však len deklaratórne účinky, pretože vlastnú podnikateľskú činnosť nemôže odsúdený vykonávať počnúc právoplatnosťou rozsudku, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť. Uvedenému nasvedčuje tiež skutočnosť, že jednou z podmienok prevádzkovania živnosti je bezúhonnosť. Podľa § 6 odsek 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za trestný čin hospodársky, trestný čin proti majetku alebo iný trestný čin spáchaný úmyselne, ktorého skutková podstata súvisí s predmetom podnikania, ak sa naňho nehľadí, akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1 T/29/2016-471 zo dňa 31.1.2017 bol A. B. odsúdený za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 Trestného zákona je z hľadiska systematiky osobitnej časti Trestného zákona zaradený medzi Trestné činy hospodárske (PIATA HLAVA). Teda už dňom 1.2.2019 odsúdený A. B. nespĺňal základnú všeobecnú podmienku prevádzkovania živnosti - bezúhonnosť.

Výkon trestu zákazu činnosti začína právoplatnosťou rozsudku, ktorým bol uložený a končí uplynutím doby, na ktorú bol uložený, pokiaľ nebolo rozhodnuté o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Uvedenému nasvedčuje aj ustálená judikatúra, z ktorej vyplýva, že výkon trestu zákazu činnosti začína vždy právoplatnosťou rozsudku, ktorým bol uložený (R 8/1969), a predlžuje ho len doba výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a doba výkonu väzby (§ 61 ods. 8 Trestného zákona).

Obžalovaný A. B. po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1 T/29/2016-471 nevykonal absolútne žiadne úkony súvisiace s ukončením jeho podnikateľskej činnosti O tom, že mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť neupovedomil žiadneho zo svojich dodávateľov ani odberateľov a jeho účtovníčku upovedomil až dňa 8.4.2017, teda až potom ako mu živnostenský úrad z úradnej povinnosti zrušil živnostenské oprávnenie. Obžalovaný tak vedome podnikal takmer dva a pol mesiaca bez toho, aby vykonal akýkoľvek úkon smerujúci k ukončeniu podnikania.

Výkonu podnikateľskej činnosti obžalovaným v čase, keď mu výkon tejto činnosti bol už zakázaný, nasvedčujú okrem iného aj lustrácie v sociálnej poisťovni zo dňa 1.4.2019 ako aj výpis zo živnostenského registra, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol evidovaný v sociálnej poisťovni ako samostatne zárobkovo činná osoba nepretržite od 1.7.2007 do 17.4.2017. Z rozhodnutia Okresného úradu Bánovce nad Bebravou - odbor živnostenského podnikania zo dňa 28.3.2017 vyplýva, že uvedeného dňa bola rozhodnuté o zrušení živnostenského oprávnenia obžalovanému a to ku dňu právoplatnosti uvedeného rozhodnutia a to z dôvodu, že obžalovanému bol uložený rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 1T/29/2016-471 zákaz vykonávať podnikateľskú činnosť odôvodňujúci zrušenie živnostenského oprávnenia u obžalovaného v plnom rozsahu. Z predloženej evidencie pohľadávok, záväzkov, uzávierkových interných dokladov, výdavkových pokladničných dokladov, peňažného denníka a daňového priznania obžalovaného za rok 2017 ako fyzickej osoby podnikateľa, vyplýva, že obžalovaný

ako fyzická osoba podnikateľa naďalej v období po 1.2.2017 vykonáva podnikateľskú činnosť a to aktívne, keď jednoznačne vykonával práce y rozsahu živnosti pre subjekty HDS Bratislava s.r.o. a Stapek s.r.o. a taktiež vynakladal finančné prostriedky na ďalšiu realizáciu podnikania a to nielen v mesiacoch február a marec 2017 ale aj v mesiaci apríl 2017 a to do 17.4.2017. Zo zmluvy o dielo medzi obžalovaným ako zhotoviteľom a spoločnosťou STAPE s.r.o. zo dňa 1.2.2016, ako objednávateľom vyplýva, že obžalovaný sa zaviazal ako zhotoviteľ vykonať pre objednávateľa tesárske a betonárske práce lokalizované v Bratislave, pričom začiatok prác bol stanovený na 1.3.2016 a moment ukončenia prác nebol stanovený. Zmluvná pokuta bola stanovená pri odovzdaní vadného plnenia zhotoviteľom, neskorom vypratání staveniska, alebo nedodržaní ustanovení o bezpečnosti pri práci. Z faktúr obžalovaného ako podnikateľského subjektu za obdobie mesiacov február a marec 2017 vyplýva, že obžalovaný ako podnikateľsky subjekt vystavil subjektom HDS s.r.o. a STAPEK s.r.o. faktúry za vykonané práce, ktoré boli v zmysle priložených súpisov prác vykonávané v období mesiacov február a marec 2017.

Samosudca Okresného súdu Bánovce nad Bebravou rozsudkom č.k. 3T/56/2019-338 zo dňa 30.06.2022 oslobodil obžalovaného spod obžaloby s odôvodnením, že žalovaný skutok nie je trestným činom, pretože podľa jeho názoru je potrebné dôsledne rozlíšiť „konkrétne stavebné činnosti v mesiaci február 2017 pre spoločnosť HDS Bratislava a stavebné činnosti pre spoločnosť STAPEK s.r.o. v mesiacoch február a marec 2017“ od bežnej podnikateľskej činnosti podnikateľského subjektu. Uviedol, že obžalovaný ako fyzická osoba podnikateľ u spoločnosti STAPEK s.r.o. vykonával práce pre uvedenú spoločnosť na základe zmluvy o dielo 1/3/2016 a to stavebné práce v mesiacoch február a marec 2017 a to konkrétne v mesiaci február 2017 debnenie stien, oddebnenie stien a spracovanie betónu spolu v hodnote vyfakturovaných prác 10.416,55 € a v mesiaci marec 2017 debnenie stien a stropu, oddebnenie stien a stropu a spracovanie betónu spolu v hodnote vyfakturovaných prác 17.115,70 €. V časti stavebných činností pre spoločnosť STAPEK, s.r.o. výsluchom konateľa tejto spoločnosti ako aj z priloženej zmluvy o dielo medzi obžalovaným ako podnikateľským subjektom a touto spoločnosťou vyplýva, že išlo zo strany obžalovaného o práce v zmysle tejto zmluvy, ktorých neuskutočnenie aj vzhľadom na obsah výpovede svedka F. A. by spôsobilo vznik škôd a sankcií vo forme zmluvných pokút, ktoré by v zmysle zmluvy objednávateľ prác preniesol na osobu obžalovaného. Charakter týchto prác je tak potrebné hodnotiť ako ukončovacie práce spojené s ukončovaním podnikateľskej činnosti, keď iba dokončoval záväzky, ku ktorým sa ako fyzická osoba podnikateľ zaviazal pred uložením trestu zákazu podnikateľskej činnosti. Skutočnosť, že obžalovaný nemal úmysel v tejto činnosti pokračovať ďalej po dokončení zmluvných povinností nasvedčuje aj skutočnosť, že zo strany spoločnosti STAPEK bol záujem o výkon ďalších prác z jeho strany, avšak k uzavretiu ďalších zmlúv a k výkonu ďalších prác už nedošlo.

S právnym názorom okresného súdu sa prokurátor nemôže stotožniť. Poukazujem pritom na legálnu definíciu podnikania podľa § 2 Obchodného zákonníka „podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.“

Ako vyplýva z tejto definície, každé podnikanie je vždy podnikaním na vlastnú zodpovednosť podnikateľa. Každý podnikateľ znáša istú mieru podnikateľského rizika. Podnikateľské riziko má dve stránky. Na jednej strane je podnikanie spojené s vidinou dosiahnutia zvlášť dobrých výsledkov hospodárenia a na druhej strane je sprevádzané nebezpečenstvom podnikateľského neúspechu, ktorý prináša so sebou straty, ktoré môžu byť niekedy tak závažné, že výrazne narušia stabilitu firmy a môžu viesť k jej úpadku. Prax sama ukazuje existenciu dvoch stránok podnikateľského rizika a to stránku pozitívnu a stránku negatívnu. Pozitívna stránka sa spája s nádejou na úspech, uplatnením na trhu a dosiahnutím vysokého zisku. Pozitívna stránka podnikateľského rizika sa stáva hnacím motorom existencie a rozvoja trhovej ekonomiky. Negatívna stránka sa prejavuje nebezpečenstvom dosiahnutia horších výsledkov hospodárenia ako predpokladaných, prípadne i bankrotu.

Nezáleží pritom, či podnikateľ (obžalovaný) uzavrel zmluvy o dielo pred právoplatným uložením trestu zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, či by mu z nedodržania zmlúv hrozili vysoké zmluvné pokuty, všetky tieto možné následky, či už ich mohol obžalovaný predvídať alebo nie, sú súčasťou podnikateľského rizika a neoprávňovali obžalovaného stavebné práce dokončiť, ani v prípade hroziacich škôd a uloženia vysokých zmluvných pokút. Na strane druhej považujem za potrebné zdôrazniť, že

charakter prác (stavebné práce - debnenie stien, oddebnenie stien a spracovanie betónu) sú takého druhu, ktoré nie sú a neboli ani podľa zmluvy ani podľa svojho charakteru viazané výsostne na osobu obžalovaného, na jeho osobitné, špeciálne vlastnosti či schopnosti, ktoré ho robia pre tento druh prác nezastupiteľným. Obžalovaný mal možnosť zabezpečiť dokončenie stavebných prác, ku ktorým sa zmluvne zaviazal pre spol. STAPEK, s.r.o. a HDS Bratislava, s.r.o. subdodávateľským zmluvným partnerom, aby sa predišlo vzniku škôd. Zo strany obžalovaného však nebola preukázaná ani minimálna snaha o uzavretie subdodávateľských zmlúv s inými zmluvnými partnermi, túto snahu, resp. záujem o uzavretie zmlúv s inými zmluvnými partnermi na dokončovacie práce na hlavnom pojednávaní ani netvrdil, nakoľko stavebné práce typu debnenie stien, oddebnenie stien a spracovanie betónu sú, laicky povedané, jednoduché stavebné práce, na ktoré netreba žiadne špeciálne vzdelanie alebo skúsenosti.

Mám za to, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil výsledky doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní v zmysle právnych záverov Krajského súdu v Trenčíne, keďže stavebné práce v mesiacoch február a marec 2017 a v mesiaci február 2017 (debnenie stien, oddebnenie stien a spracovanie betónu) spolu v hodnote vyfakturovaných prác 10.416,55 € a v mesiaci marec 2017 debnenie stien a stropu, oddebnenie stien stropu a spracovanie betónu spolu v hodnote vyfakturovaných prác 17.115,70 € nemožno považovať za dokončovacie práce v zmysle ukončenia záväzkov 'pri skončení podnikania. Ukončením záväzkovoprávnych vzťahov pri skončení podnikania možno rozumieť napríklad úhradu daní, poisťného na zdravotné a sociálne poistenie, úhradu mzdy zamestnancom, ukončenie pracovnoprávnych vzťahov so zamestnancami a pod, v istom rozsahu sa za dokončovacie práce dajú považovať aj nevyhnutné stavebné práce, ktoré vykonával obžalovaný, ak by tieto práce už nebolo možné zabezpečiť subdodávateľským obchodným partnerom. Stavebné práce v tak obrovskom rozsahu ako 10.416,55 € za mesiac február a marec 2017 a dokonca 17.115,70 € za mesiac marec 2017, spolu teda v objeme 27.532,25 € za obdobie dvoch mesiacov nemožno považovať za „dokončovacie práce“ v zmysle právnych záverov Krajského súdu v Trenčíne, ktoré neboli vykonávané za účelom dosiahnutia zisku, ale len za účelom ukončenia záväzkov.

Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona nie je podstatné, či obžalovaný stavebné práce len „dokončoval“ aby nedostal vysoké zmluvné pokuty alebo aby nespôsobil škodu svojim zmluvným partnerom alebo išlo o „klasické“ stavebné práce za účelom dosiahnutia zisku. Riziko uloženia zmluvnej pokuty, či povinnosti nahradiť škodu svojmu zmluvnému partnerovi je súčasťou vyššie spomínaného podnikateľského rizika.

Záverom opätovne zdôrazňujem, že obžalovaný po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1 T/29/2016- 471 nevykonal absolútne žiadne úkony súvisiace s ukončením jeho podnikateľskej činnosti, o tom, že mu bol uložený trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť neupovedomil žiadneho zo svojich dodávateľov ani odberateľov a jeho účtovníčku upovedomil až dňa 8.4.2017, teda až potom ako mu živnostenský úrad z úradnej povinnosti zrušil živnostenské oprávnenie. Obžalovaný tak vedome podnikal takmer dva a pol mesiaca bez toho, aby vykonal akýkoľvek úkon smerujúci k ukončeniu podnikania.

Navrhujem, aby odvolací súd zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/56/2019- 338 zo dňa 30.06.2022 v celom rozsahu a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý uviedol nasledovné:

„Obžalovaný zdôrazňuje, že sa s vyššie uvedenými názormi konajúcej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou obsiahnutými v predmetnom odvolaní absolútne nestotožňuje.

Obžalovaný sa s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou celkom stotožňuje a považuje ho za spravodlivý, správny a predovšetkým zohľadňujúci všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Obžalovaný opätovne tak poukazuje na skutočnosť, že by bolo neprimerané a neadekvátne, aby pri skutočnosti, že z jeho strany nedošlo ku konaniu akejkoľvek spoločenskej nebezpečnosti a tiež keď všetky subjekty dostali zaplatené svoje peniaze bol uznaný za vinného a odsúdený na trest odňatia slobody poctivý pracujúci človek, otec starajúci sa o maloleté dieťa.

Obžalovaný vôbec nesúhlasí s tvrdením prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, že konal v úmysle dosiahnutia zisku. Obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že konajúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou nijak nevzala do úvahy dôkaz - výsluch svedka, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 30. júna 2022. Svedok F. A., konateľ spoločnosti STAPEK spol. s r.o. v rámci svojej výpovede dosvedčil dôležitosť dokončenia stavebných prác Obžalovaným, ktoré vykonával na základe Zmluvy o dielo. Sám uviedol, že bol stanovený časový harmonogram, ktorý bolo nutné dodržať a v prípade jeho nesplnenia tam boli vysoké pokuty pre ich spoločnosť, ktoré sa mohli vyšplhať až do výšky 700 - 800,- Eur denne. Obžalovaný vykonával prvotné práce, po ktorých nastupovali ďalšie práce špecializovaných pracovníkov. Dosvedčil, že v prípade, ak by Obžalovaný okamžite ukončil svoju činnosť nebolo by možné zabezpečiť inú firmu či odborníkov, ktorí by vykonali práce, ktoré mal zabezpečiť obžalovaný.

Považujeme tak za preukázané, že obžalovaný nechcel porušiť a je presvedčený, že ani neporušil záujem chránený Trestným zákonom. Konaním obžalovaného nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu. Nedošlo teda k naplneniu podmienok pre vznik zavinenia, ako základného znaku trestného činu. Naopak, obžalovaný svojím konaním iba odvracal hroziacu škodu. Obžalovaný konal v rámci odvrátenia nebezpečenstva, ktoré ohrozovalo záujmy chránené Trestným zákonom. Toto nebezpečenstvo hrozilo priamo a bezprostredne. V prípade, ak by obžalovaný takto nekonal, došlo by k naplneniu skutkových podstat ďalších trestných činov a to § 239 Trestného zákona - Poškodzovanie veriteľa; § 240 Trestného zákona - Zvýhodňovanie veriteľa; § 276 Trestného zákona - Skrátene dane a poistného; § 277 Trestného zákona - Neodvedenie dane a poistného a § 278 Trestného zákona - Nezaplatenie dane a poistného.

Obžalovaný tak svojím konaním spôsobil následok, ktorý nie je zjavne závažnejší ako ten, ktorý hrozil. Konanie obžalovaného tak napĺňa všetky znaky konania v krajnej núdzi.

Podľa § 24 Trestného zákona: "Čin inak trestný, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom, nie je trestným činom."

Taktiež obžalovaný následkom toho, že nebol v konaní sp. zn. 1T/29/2016, v ktorom bol vydaný prvotný rozsudok právne zastúpený advokátom, celkom úplne nerozumel významu toho, že sa na pojednávaní vzdal možnosti podania odvolania. Obžalovaný tak nevedel, že rozsudok nadobudol právoplatnosť už v deň jeho vydania.

V predmetnom, vyššie zmienenom rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou nie je uvedené, v akej lehote, či k akému dátumu má byť všetka jeho podnikateľská činnosť bezo zbytku ukončená. Preto mal obžalovaný pochopiteľne za to, že ju treba ukončiť bez zbytočného odkladu. A tak aj podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia urobil.

U obžalovaného tak možno poukázať súčasne na dve poľahčujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 Trestného zákona, kedy "Poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel b) spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností, i) spáchal trestný čin, odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze, výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného, oprávneného použitia zbrane, dovoleného rizika alebo plnenia úloh agenta,"

Taktiež treba podotknúť, že v prípade obžalovaného ide o osobu riadne pracujúcu, riadne podnikajúcu, ktorá oľutovala svoje konanie, za ktoré už bola odsúdená a riadne uhradila všetky daňové nedoplatky vrátane úrokov z nich, ide o osobu, ktorá ku dnešnému dňu nemá jedinú nezaplatenú faktúru, vystavenú inými subjektmi. Naopak bolo preukázané, že obžalovanému mnoho subjektov dlží obrovské sumy.

Obžalovaný po tom, ako mu bol uložený trest zákaz vykonávať podnikateľskú činnosť nechcel túto vykonávať naďalej v pôvodnom rozsahu. Obžalovaný nemal záujem naďalej pokračovať vo svojej podnikateľskej činnosti. Považoval však za nevyhnutné a potrebné ukončiť všetky nevyhnutné činnosti a práce, aby odvrátil hroziace škody. Obžalovaný mal po svojich predchádzajúcich skúsenostiach

veľký strach, aby sa neopakoval nepríjemný scenár z jeho predchádzajúceho podnikania, kedy mu vznikli obrovské dlhy na daniach, ktoré musel následne dodatočne uhradiť, a ktoré aj v celom rozsahu dodatočne uhradil.

Obžalovaný aktívne vykonával iba činnosti smerujúce k ukončeniu svojej podnikateľskej činnosti. Obžalovaný svoju podnikateľskú činnosť ukončil bez zbytočného odkladu a ihneď ako to bolo možné. Obžalovaný je presvedčený, že doba medzi doručením rozsudku Obžalovanému a ukončením jeho podnikateľskej činnosti nebola dlhšia než nevyhnutná. Obžalovaný musel vykonať práce, ktoré mal dohodnuté so svojimi zmluvnými partnermi, keďže išlo o práce na veľkých bytových komplexoch. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok F. A., konateľ spoločnosti STAPEK spol. s r.o. Obžalovaný mal so svojimi zamestnancami na starosti určité úseky stavby, za ktoré bol zodpovedný a na ktorých musel vykonať určité práce. Na ním vykonané práce následne nadväzovali práce ďalších podnikateľských subjektov a špecializovaných pracovníkov. V prípade, ak by obžalovaný svoju podnikateľskú činnosť okamžite ukončil, objednávateľovi by vznikli značné nielen finančné škody v dôsledku nedodržania vopred stanoveného časového harmonogramu.

Obžalovaný tak absolútne nesúhlasí s tvrdením prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou. Obžalovaný nechcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Nekonal v úmysle dosiahnuť zisk a jeho obhajoba nie je účelová, či motivovaná snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Obžalovaný v čo najkratšom možnom čase ukončil všetku svoju podnikateľskú činnosť a čakal, kedy bude ex offo zrušená jeho živnosť.

Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd podané odvolanie v celom rozsahu odmietol a potvrdil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaní sp. zn. 3T/56/2019 zo dňa 30. júna 2022, ktorým bol oslobodený spod obžaloby.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého oslobodzujúceho výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a ich dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť výrokov napadnutého rozsudku, na základe odvolania prokurátora podaného proti oslobodzujúcemu výroku sa prieskumná povinnosť odvolacieho súdu vzťahovala len na správnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že v prejednávanej veci už došlo k meritórnemu rozhodnutiu vo veci rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/56/2019 zo dňa 2.6.2020, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uvedené rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/62/2020 zo dňa 28.4.2021 zrušené a okresnému súdu bolo uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Okresnému súdu bolo vytknuté nejasné a neúplné skutkové zistenia pre nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku. Okresnému súdu bolo tiež uložené doplniť skutkové zistenia a na podklade náležitého skutkového stavu posúdiť, či v predmetnom prípade obžalovaný skutočne vykonával podnikateľskú činnosť alebo išlo len o úkony, ktoré smerovali ku splneniu jeho záväzkov z podnikania.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania namietal nesprávne právne posúdenie stíhaného skutku okresným súdom v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku. Z odôvodnenia odvolanie prokurátora súčasne vyplýva, že okresný súd dospel k záveru o nespáchaní trestného činu obžalovaným na základe nesprávneho postupu pri hodnotení dôkazov, čím mal byť založený odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou nesprávnosťou postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v skutkovej vete napadnutého rozsudku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania „v pochybnostiach v prospech obvineného.“

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že okresný súd po vrátení veci na ďalšie konanie doplnil dokazovanie v súlade s pokynom odvolacieho súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd po doplnení dokazovania dospel k správne záveru, že obžalovaný v rozhodnom období, po právoplatnom uložení trestu zákazu podnikania, vykonával činnosť, ktorá formálne vykazovala znaky podnikania, ale materiálne nešlo o podnikanie podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka. Jednalo sa o práce, ktoré sledovali ukončenie už skôr uzatvorených zmluvných podnikateľských záväzkov, nakoľko dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný prijímal alebo uzatváral nové obchodné vzťahy alebo zákazky. Zabezpečené dôkazy tvoriace obsah spisového materiálu preto predstavujú spoľahlivý podklad pre záver prijatý okresným súdom, že činnosť obžalovaného smerovala k vysporiadaniu a skončeniu jeho podnikateľských záväzkov vzniknutých pred uloženým trestom zákazu činnosti podnikania, ktorej zmyslom bolo ukončiť podnikanie bez toho, aby vznikli ďalšie škody alebo povinnosť hradiť nové sankcie z dôvodu nedodržania alebo nesplnenia zmluvných alebo zákonných povinností. Odvolací súd považuje v tejto súvislosti za potrebné poukázať na to, že pri ukončení podnikania je nevyhnutné vysporiadať všetky svoje povinnosti a záväzky z podnikania tak, aby sa v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka predišlo vzniku škôd. Odvolací súd preto v zhode s názorom okresného súdu dospel k záveru, že obžalovaný nekonal v úmysle vykonávať sústavnú činnosť za účelom dosiahnutia zisku a svojím konaním preto nemohol naplniť pojmové znaky podnikania. Z tohto dôvodu obžalovaný nielenže nemohol vykonávať činnosť, na ktorú sa vzťahoval súdny zákaz činnosti, ale súčasne s prihliadnutím na pohnútku jeho konania je miera závažnosti jeho činu fakticky nulová. Odvolací súd sa preto stotožnil s právnym záverom okresného súdu, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, nie je trestným činom, nakoľko neboli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu marenia

výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a tiež z dôvodu, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná, skoro až nulová.

Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok netrpí vadami v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) a d) Tr. poriadku.

Na základe preskúmania správnosti oslobodzujúceho výroku napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého výroku rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil ani existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.